

Vidats István, *Vidacs* (Kalocsa, 1802. december 19. – Bp., 1883. június 17.) az első magyar mezőgazdasági gépgyár alapítója. Továbbfejlesztve az u. n. hohenheimi ekét, megalkotta a korabeli Magyarországon legelterjedtebben használt ekét, a Vidats-ekét. Cégét 1842-ben Pestre költöztette és Röck Istvánnal társulva, alapította meg az ország első mezőgazdasági gépgyárát. Az új összetételű vállalat alapvető gazdasági stratégiája a szakosodás és a tömegtermelés volt. Ezzel gyártmányaik minőségének javulását, áraik csökkenését kívánták elérni. Az 1860-as években élte virágkorát az üzem. Termékei nemzetközi kiállításokon díjakat nyertek. Vidats korszerű, külföldön vásárolt gépek felhasználásával fejlesztette gyártmányait. 1862-ben külföldi terjeszkedésbe kezdett. Craiovában (Románia) gazdasági gépgyárat, öntődét és gőzmalmot alapított, amiken keresztül a balkáni és az orosz piacra akart betörni. Az 1860-as évek végén kezdődött az üzem hanyatlása. A nagy számban jelentkező konkurens cégek mellett az 1869-es pénzkrisis, az egymást követő rossz gabonatermésű évek és az 1873-as gazdasági válság is siettette a gyár bukását, ami 1882-ben be is következett. Vidats István szegényen halt meg. A Középsőkertek városrész kiépülésének kezdetén, 1963. nov. 26-án, a Vörösmarty utcából nyíló egyik új utcát Vidats utcának (korabeli térképen Vidacs utca) nevezte el Kalocsa Város Tanácsa.